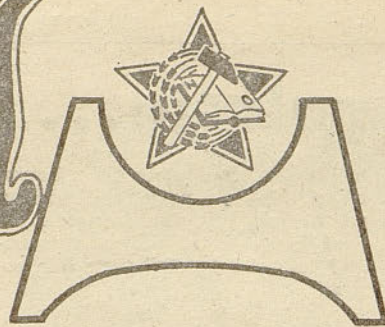

OKTOBER 1979

Akcija NNNP '79

»Alarm! Pod klopi!«

zaderemo se vsi.

Kot mačke hitro smo skočili
in pod klopi se skrili.

Alarma konec. Kje prva pomoč tiči?
Že tukaj je in k ranjencem hiti.
Stopnic več ni,
zato gasilci so prišli.

Po prtu se drsalnem ranjenci spustijo
za njimi pa ostali še zdrsiijo.
Ranjencem tako smo pomagali
in jih takoj na stadion peljali.

Smo po šotorih jih zvrstili,
mi pa smo družabne igre se igrali.
Nato so ranjence vse odpeljali
in kmalu so se vsi vrnili zdravi.

»Morda letalski bo napad!«
smo vsi premišljevali,
a ker gosta legla je megla,
letala niso več prišla.

Razredna stopnja šla je v razrede,
ker mraz je bil, in dež vseskozi je škropil.
Le mi osmi in sedmi smo v šotorih še čakali,
in vsi po vrsti pošteno zmrzovali.

Končno je prišel ukaz,
»ker zunaj je hud mraz,
pojdite na hodnik!«

Medtem ko ukaz smo nov pričakovali,
smo razne igre zopet se igrali.
A kar naenkrat nam nekdo zavpije:
»Domov prav vsi!«

Truma otrok se je zvrstila
in vsakdo je že tekmoval,
da prvi se domov bo prismejal.

Teja in Dijana Majcen, 7. b
Osnovna šola
narodnega heroja Rajka
Hrastnik

Minilo je poletje...

Bili ste lepi in čudoviti brigadirski dnevi, bili ste tovarištvo, žulji, smeh, jok, veselje, žalost, kramp in lopata, ljubezen, pesem... bili ste in iztekli ste se, toda samo za letos, zakaj v vseh nas poje pesem: »DA, VRNILI SE BOMO!«

Minilo je poletje in z njim mnoge počitniške aktivnosti. Najbolj delovne izmed njih so vsekakor mladinske delovne akcije. Konec avgusta in v prvih jesenskih dneh so se širom po Jugoslaviji zaključevale republiške in zvezne MDA. Tudi v Sloveniji je bilo delovno obdobje, v katerem so brigadirji presegali norme v povprečju za 50 odstotkov, zaključeno. Brigadirska naselja so spet zapuščena in vse leto ne bodo slišala brigadirske pesmi iz mladih grl. Do drugega poletja, ko bo spet zadonel gromki HOO-RUK!

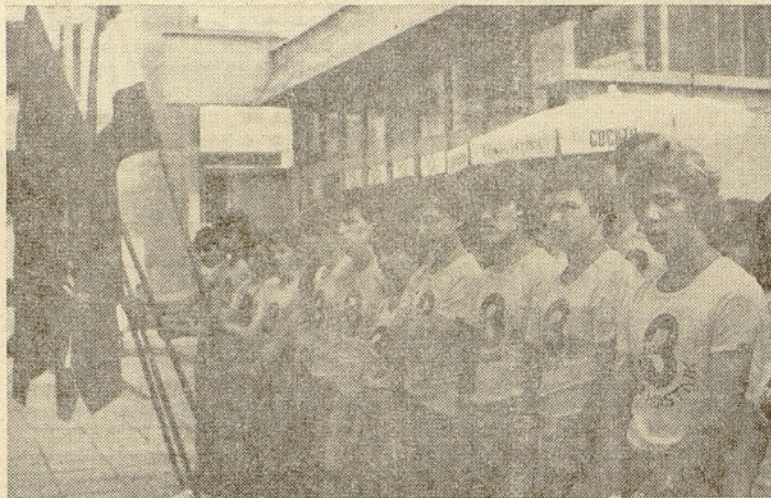
velj in Hrastnika na MDA GORIČKO '79,

MDB 3. JULIJ iz Hrastnika na MDA GORIČKO '79.

Z pobratenimi občinami Lazarevac, Aleksinac in Raška smo tudi letos organizirali MDB BRATSKIH MEST, ki je letos sodelovala na MDA MARIOVO v Makedoniji. Z pobratenimi občinami smo letos izmenjali skoraj 50 brigadirjev.

Malce več pozornosti bomo tokrat posvetili MDB 3. JULIJ, ki jo je sestavljalo 51 mladih Hrastničanov in 5 mladih iz pobratene Raške. Pokroviteljstvo nad brigado je letos prevzelo združeno delo Hrastnika, katerega predstavniki so tudi obiskali brigadirje na akciji GORIČKO '79.

Brigada je na manjrazvitem območju Goriškega skupaj

Brigada, mirno!

Tudi brigadirji iz revirjev so vsepovsod presegali postavljene norme na deloviščih, v popoldanskem času pa so se ukvarjali z športom in kulturo, obiskovali politično šolo, pisali biltene in risali stenčase... Letos je na MDA sodelovalo skoraj 300 mladih — predvsem srednješolcev iz revirskih občin, ki so organizirani v mladinske delovne brigade sodelovali na naslednjih akcijah:

MDB Franc Farčnik iz Zagorja na MDA AVTOCESTA BRATSTVA IN ENOTNOSTI '79 v Makedoniji,

MDB Ustanovnega kongresa KPS iz Trbovelj na MDA SUHA KRAJINA '79,

PIONIRSKA DELOVNA BRIGADA RDEČI REVIRJI, ki so jo sestavljali pionirji iz Zagorja, Trboz brigadirji iz Žalca in Pirana ter

brigado Rdečega križa Slovenije urejala cestno omrežje. Brigada je bila štirikrat udarna, za dosežene uspehe na področju interesnih dejavnosti pa je dobila dve priznanji. Pridobili so si tudi TRAK MDA GORIČKO '79, ki je najvišje priznanje, ki si ga lahko pridobi brigada na slovenskih delovnih akcijah.

Hrastniška MDB 3. JULIJ je predlagana tudi za posebno priznanje REPUBLIŠKE KONFERENCE ZSMS, saj je bila najboljša od vseh sodelujočih brigad na MDA GORIČKO '79.

Z DOSEŽENIMI REZULTATI HRASTNIŠKIH BRIGADIRJEV SMO LAHKO LETOS VEČ KOT ZADOVOLJNI!

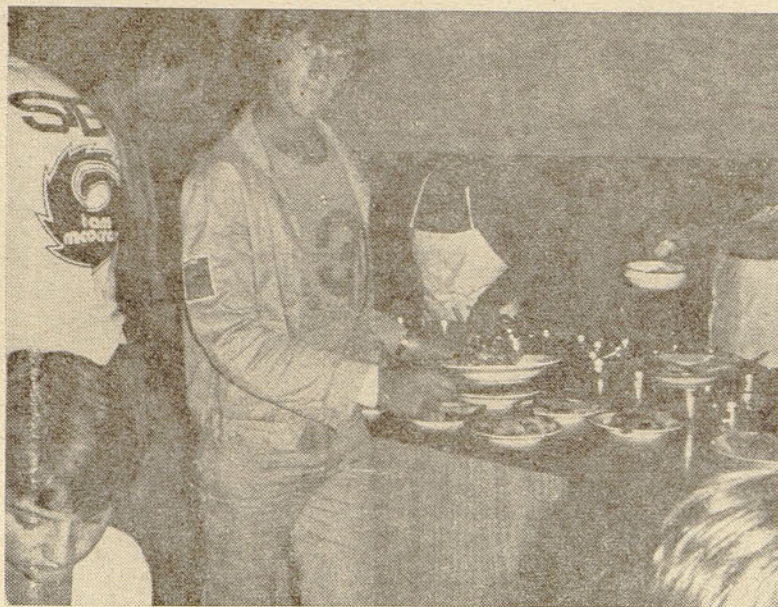
(Nadaljevanje na 2. strani)

Minilo je poletje...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ti rezultati pa so odraz večmesečnih predhodnih priprav brigadirjev, ki so se na delo ter brigadirsko življenje navajali že na delovnih akcijah v hrastniški občini.

niško združeno delo za priprave brigade in delo na lokalnih delovnih akcijah in opremo brigade ter trud, ki ga je vložilo vodstvo brigade in vsi brigadirji nista bila zaman!

Po premetanih kubikih zemlje se prileže okusno kosilo

S svojim prostovoljnim delom so pred odhodom na akcijo na številnih delovnih akcijah — urejanje ceste na Kal, pogozdovanje na Starem Hrastniku, urejanje počitniškega naselja v Novigradu, izkop vodovoda do doma Čebelarskega društva, urejanje ceste v Podkraju in še kje — opravili dela v vrednosti skoraj 40 starih milijonov!

Sredstva, ki jih je vložilo hrast-

S ponosom lahko rečemo, da sedanja generacija brigadirjev uspešno nadaljuje — v današnjih pogojih — delo svojih očetov in mater, prvih brigadirjev, ki so v prvih povojnih letih zgrabili za krampe in lopate.

In letos so zopet dokazali, da je res, kar pravijo: »HOČEMO BITI TAKŠNI IN MORDA ŠE BOLJŠI, KOT STE BILI VI!«

Kako financirati mladinsko prostovoljno delo v naslednjem letu?

Mladinsko prostovoljno delo je postalo pomemben dejavnik v naši samoupravni družbi. Za uspešno delo na akcijah — od lokalnih po krajevnih skupnostih vse tja do zveznih — pa morajo biti mladinske delovne brigade primerno usposobljene in opremljene. Danes ni več dovolj, da zna brigadir vihteti samo kramp in lopato ter prevvažati samokolnico, današnje delovne akcije zahtevajo od brigadirja precej več.

Republiške in zvezne delovne akcije so samo zadnja »stopnica«, saj brigadirji pred odhodom na take akcije opravijo nešteto prostovoljnih ur na delovnih akcijah po krajevnih skupnostih, TOZD in še kje. Priprave brigadirjev na delovnih akcijah po krajevnih skupnostih in oprema brigad sta kot vsaka druga stvar povezana z stroški. Takšni stroški pa močno presegajo finančne možnosti Občinskih konferenc ZSMS, ki so organizatorji brigad.

Doslej so stroške, ki so nastajali s hrastniškimi brigadami pokrivalo DO s prevzemom pokroviteljstva nad brigadami — v letu 1975 TKI, 1976 RUDNIK HRASTNIK, 1977 SI-JAJ, 1978 SGP, v letošnjem letu

pa je pokroviteljstvo nad hrastniško MDB 3. JULIJ prvič prevzelo ZDruženo delo hrastnika, saj so stroški pokroviteljstva velika obremenitev tudi za posamezno DO. Zato OK ZSMS Hrastnik predlaga, da financiranje mladinskega prostovoljnega dela v hrastniški občini dokončno uredimo s sprejemom in podpisom ustreznega samoupravnega sporazuma.

Združena sredstva, ki bi jih pridobil s samoupravnim sporazumom o financiranju mladinskega prostovoljnega dela v občini Hrastnik bi namensko uporabili za:

— izvedbo delovnih akcij v Hrastniku,

— izobraževanje kadrov za mladinsko prostovoljno delo,

— nabavo opreme in rekvizitov za brigadirje v mladinskih delovnih brigadah,

— ostale tekoče stroške pri organiziranju in izvedbi mladinskega prostovoljnega dela.

Prepričani smo, da bomo s podpisom samoupravnega sporazuma na najprimernejši način rešili financiranje mladinskega prostovoljnega dela v naši občini.

Hrastniško »Obzorje«

Kmalu bo minilo že sedem mesecev, odkar smo v Hrastniku dobili novo vokalno-instrumentalno skupino z imenom OBZORJE. Čeprav jih vsi mladi dobro poznamo, jih danes predstavljamo v drugi luči.

Ansambel so sestavili štirje fantje in dekle, polni elana, da zamenjajo pohajkovanje po gostilnah s skromno sobico na Dolu, v kateri imajo vaje.

Ustanovni vodja oziroma tako imenovana glava ansambla je Edvard Pap-Pablo, zaposlen v Steklarni Hrastnik in poleg dela v naši Steklarni najraje igra bas kitaro. Na ritem kitaro oziroma solo kitaro brenka Božo Volfand-Volfi, ki pa je pred kratkim zamenjal šolske klopi z delavnico v Strojni tovarni Trbovlje. Težko se je bilo posloviti, oziroma natančneje, ločiti za nekaj časa od harmonike, pa vendar Milivoju Trstenjak-Mičotu odgovarjajo tudi Eka Tiger orgle, ki mu jih je kupil radodarni oče in se je z njimi že kar dobro spoprijateljil. Poleg igranja na orgle pa Mičo skrbi, da v ansamblu ne pride do kakšne bolezni, saj fant obiskuje zadnji letnik srednje medicinske šole v Trbovljah. Ansambel seveda ne bi bil ansambel, če poleg vseh teh osnovnih instrumentov ne bi imel še nekoga, ki bi razbijal po bobnih. Po enotedenskem iskanju se jim je nasmehnila sreča. K sodelovanju so povabili Maksimiljana Kendo iz Radeč, ki igra tudi pri radeški godbi, ter se med drugim ukvarja tudi z grafiko, saj je grafični tehnik, zaposlen v TOZD Muflon Radeče. Fantom se je že na začetku pridružila Anita Grebenšnity, ki skupaj z ostalimi člani prepeva in prispeva, da je na plesih boljše vzdušje. Kot sama pravi, je vedno treba skrbeti za kondicijo, toda, ko jo opazuješ, v njenem divjem ritmu na odru, se včasih kar bojiš, da bo štrbunknila z odra.

denarja, da so kupili nekatere instrumente. V najemu imajo dva ojačevalca in morajo zanj vsak mesec kar dobro seči v žep. Vendar to še ni vse, kar bi želeli imeti, kar bi bilo potrebno, da bi bile skladbe izvajane brezhibno.

Vsaka pot je za mladega človeka težka in mladi ljudje vedno potrebujejo nekoga, starejšega, bolj izkušenega, da jim pomaga, svetuje. No, tu pa se je pri skupini Obzorje končalo. Iskali so in iskali... toda...

Kljub prošnjam za materialno pomoč in registriranje pri Kulturni skupnosti Hrastnik, jim ni bilo naklonjeno, da bi se jim vse te želje in prošnje uresničile. Sprva je bila v ansamblu zmeda, saj niso smeli zaradi neregistriranja nastopati v javnosti. Toda star pregovor pravi: »Kdor išče, ta najde«. Tudi članom ansambla Obzorje se je s pomočjo tovarišice Elze Pap odprla možnost, da se vključijo v kulturno skupnost Svoboda Dol pri Hrastniku in se s tem seveda obvežejo, da bodo pomagali pri izvajanju akcijskega programa kulturne skupnosti Svoboda Dol, kolikor je v njihovi moči. Kljub poznemu registriranju je skupina pričela javno nastopati in sedaj že redno, v sodelovanju z Mladinskim centrom, prireja ob sobotah plese v dvorani TVD Partizan. Kulturna skupnost Svoboda Dol prireja zabavni večer »Mladina poje, pleše in se zabava«, ki naj bi bil nekeje v oktobru, do konca leta pa pripravlja skupina Obzorje tudi samostojen koncert. Torej jih čaka veliko dela. Vendar, koliko jih mi mladi poznamo, vemo, da bodo zmogli, kajti najhuje, kar je bilo, so že prestali in sedaj še z večjim veseljem vadijo po cele popoldneve, da bi na raznih plesih ustregli čim večjemu krogu ljudi, kajti konec koncev je tisti an-

Vokalno-instrumentalna skupina »Obzorje«

To naj bi bila na kratko predstavitev mladega ansambla, ki pa se v znanju na glasbenem področju lahko kosa že z marsikaterim amaterskim ansamblom.

Kot vsaka na novo ustanovljena skupina, se tudi skupina Obzorje srečuje s problemi. Da lahko začne vaditi, moraš imeti zato potrebne instrumente, prostor in ni dovolj samo volja. Po težkih mukah jim je končno uspelo zbrati dovolj

sambel, ki igra za vsakega malo, le najboljši ansambel.

Ko premišljuje, ali so pravične obsodbe starejših ljudi, da je mladina neaktivna, nezainteresirana za delo, kulturo, šport, politiko, pridem do zaključka, da ob teh mladih ljudeh, ki sestavljajo mlad ansambel in ki vsak dan po več ur pregarajo v svojem drugem domu,

(Nadaljevanje na 4. strani)

Letovanje v Novigradu

Tudi letos sta občinska zveza PM in društvo prijateljev mladine organizirala letovanje hrastniških otrok v Novigradu. Tako se je v treh izmenah v tem prijaznem istrskem mestecu naužilo sonca in vode kar precej hrastniških otrok.

Druga kolonija je odšla na pot 17. julija v zgodnjih jutranjih urah. Zaspanost je kar kmalu pregnala Kati, ki je v mikrofon veselo zapela. Nismo mogli drugače, kot da smo ji pritegnili. Po dogovoru s tovarišicami smo jo mahnili kar naravnost proti Novigradu. Seveda smo se enkrat le morali ustaviti, vendar smo se kar kmalu skrili nazaj v avtobus, ker smo se bali, da nas bo veter odnesel.

V Pineti smo pri prikolicah in hišicah presenetili prijatelje iz prve izmene, ki so se še mučili s pospravljanjem posteljnine in urejanjem notranjosti svojih počitniških prebivališč. Tako kot se je nam mudilo na morje, se je njim mudilo domov, v naročje svojih skrbnih staršev.

Po kosilu je bilo seveda prvo na vrsti kopanje. K sreči so vse tovarišice razumele našo vročo željo po hladni kopeli in nam niso zagrenile prvih uric s sicer obveznim popoldanskim počitkom. Treba pa je biti iskren in povedati, da se

nam je naslednje dni počitek največkrat kar pošteno prilegel.

Naše življenje teh deset dni je bilo zelo pestro. Poleg kopanja smo prirejali razne športne igre in kulturne nastope. Precej smo sodelovali s pionirji iz Žirovnice, ki so letovali v sosednjem taboru DPM Jesenice. V športnih srečanjih nismo imeli sreče, zato pa smo prepričljivo zmagali v Igrah brez meja in v nekaterih disciplinah plavanja. Imeli smo namreč tri zelo dobre plavalce: Jožica Mlinarič, Bojan Urh in Nina Pražen.

Večkrat smo v popoldanskih ali večernih urah odšli na sprehod in obvezen sladoled v Pineto. Dvakrat smo bili tudi v Novigradu — enkrat na popoldanskem ogledu, drugič pa smo si zvečer ogledali film »Neskončna noč« v letnem kinu.

Preiskusili smo srečo in se udeležili tombole v taboru Jesenic. Razen nekaj manjših dobitkov je odšel v naš tabor tudi potapljaški nož, saj je imel Matej Kirbiš tombolo. Po tomboli smo se vsi člani naše kolonije udeležili plesa v jedilnici.

S kulturnim programom smo v sodelovanju z Jeseničani počastili dan vstaje slovenskega naroda, samostojno pa smo pripravili »Pokaži, kaj znaš« in zaključni večer.

Skupina fantov s tovarišico Lidijo

Letovanje je kar prehitro minilo, pustilo nam je precej lepih spominov, zato upamo, da se bomo drugo leto spet srečali. Te naše želje

niso zmotile niti krvoločne meduze, ki so nam tu in tam ponagajale.

Tomaž Volavšek, 7. r.
OŠ NH Rajka, Hrastnik

Počitnice na morju

Letos sem del svojih počitnic preživela na morju. Z 2. izmeno sem letovala v Počitniški skupnosti DPM Hrastnik, v Novigradu.

smo že znali dobro plavati, smo odhajali v globoko vodo, tam plavali, se lovili, pa tudi škropljenja ni manjkalo. Tako imenovanega »tun-

Na kratko ...

Sredi septembra se je skoraj 150 mladih iz slovenskih steklar v Rogaški Slatini srečalo na mladinskih steklarskih športnih igrah. V popoldanskih urah so se udeleženci iz Kozjega, Slovenske Bistrice, Rogaške Slatine, Hrpelj, Steklarske šole in Hrastnika pomenili v malem nogometu, kegljanju, streljanju, namiznem tenisu, šahu in pikadu. Najbolje so se odrezale ekipe STEKLARNE HRASTNIK, ki so že drugič osvojile prehodni pokal MLADINSKIH STEKLARSKIH ŠPORTNIH IGER SLOVENIJE.

— 0 —

V poletnih mesecih so kegljači KEGLJASKEGA KLUBA HRASTNIK s prostovoljnim delom obno-

vili kegljišče na Logu. Otvoritev kegljišča bo v kratkem, zato vabimo mladince, da se prek svojih sindikalnih organizacij čimveč udeležujejo rekreativnega kegljanja.

IZ BRIGADIRSKEGA BILTENA ...

- Pride brigadir v trafiko:
- Znamko za dva dinarja!
- Izvolite!
- Koliko pa stane?

BRIGADIRSKI AFORIZMI

- Prišel, videl, zlomil (kramp).
- Kdor drugemu jamo koplje, je brigadir.
- Žulj na žulj na kvadrat — brigadirjeva roka.

Tudi v malem nogometu je ekipa ZSM Steklarne osvojila zaslužen 1. mesto

Skupina starejših deklet

Dan je potekal približno takole:

Ob 7. uri nas je tovarišica Marjana budila in nas priganjala k jutranjemu zboru. Vsako jutro smo zapeli himno, ki so jo sestavile naše tovarišice: »Zora vstaja, dan se dela, tabor naš se že budi, čaka nas zdaj čas veselja, hitro v vrste stop'no vsi.

Sij nam sonce, tiho burja, da nam morje ne skališ, v Novigradu, tu v Pineti, je res pravi paradiž.

Krvoločne so meduze, vsak od nas se jih boji; če ne v vodi, pa na plaži, naša četica sedi.«

Pred zajtrkom je sledila še cela vrsta aktivnosti: od nič kaj priljubljene telovadbe, ki jo je vodila tovarišica Lidija, do umivanja in pospravljanja hišic in prikolic. To delo je moralo biti še posebno temeljito, saj je posebna komisija vsak dan sproti ocenjevala, pri čemer je bila zelo stroga. Po zajtrku je sledil odhod vseh štirih skupin na plažo, kjer nam je čas do malice in po njej kar prehitro minil. Tisti, ki

kanja« tovarišice niso dovolile — na jezo fantov in v veselje deklet. Neplavalce je prevzel tovariš Emil, ki je imel pri učenju te spretnosti kar precej uspeha.

Po kosilu je sledil obvezen počitek, ki smo ga zelo različno izkoriščali. Nekateri so skušali ujeti nekaj minut spanja, drugi so igrali družabne igre, risali, vadili pesmi za kulturne prireditve in podobno.

Tudi večeri so bili zelo pestri. Včasih smo že pred večerjo odšli na sprehod v Pineto, ki se je obvezno končal v slaščičarni, drugič so se odvijala športna srečanja ali kulturne prireditve. Nemalokrat pa smo organizirali tudi razne družabne igre. Najbolj priljubljena je bila seveda »stara škatlja«.

Počitnice na morju smo preživeli lepo, bile so polne iger in prireditev. Za vso bistrost smo posebno hvaležni našim tovarišicam, ki so se res trudile, da bi nam bilo čim lepše.

Romana Hrovatič, 7. c

Utrinki iz pionirskega brigadirskega življenja

V šolskem letu 1978/79 se nam je ob sodelovanju z občinsko konferenco ZSMS Hrastnik posrečilo organizirati pionirsko delovno brigado. Nekaj mladincev osmošolcev pa se je vključilo v mladinsko delovno brigado Hrastnika.

14 pionirjev OŠNH Rajka se je že dober mesec pred zaključkom šole vneto pripravljalo na ustanovitve brigade, sodelovali pa so tudi v lokalnih delovnih akcijah. Skupaj z brigadirji — pionirji iz Trbovelj in Zagorja so od 15. 7. do 4. 8. 1979 sodelovali v delovni akciji na Goričkem. Komendant brigade je bil sedmošolec — učenec naše šole.

Pionirji so bili v brigadi zelo prizadevni, kar dokazujejo tudi priznanja in pohvale posameznikom, medtem ko je brigada prešla trak akcije.

Mentorja našim pionirjem sta bila tovarišica Erman Herta in njen mož Viktor. Izrabljamo prilžnost in se Steklarni Hrastnik zahvaljujemo, ker je tovarišu Viktorju omogočila izreden dopust, da se je lahko udeležil akcije in nam tako pomagal pri neposrednem delu s pionirji.

Predsedstvo OO ZSMS OŠNH Rajka Hrastnik, PE Franca Kozarja

Naslednji sestavki pa pričajo, da je bilo življenje v brigadi res pestro:

MDA GORIČKO 79

Težko sem pričakala počitnice. Ko pa so te le prišle, sem nestrpno štela dneve do odhoda brigade.

15. julija smo se vsi brigadirji zbrali pred rudniško upravo REK Edvarda Kardelja, se tam še zadnjič poslovili od domačih in se odpeljali na Goričko. Tam so nas pričakali brigadirji brigade 3. julij iz Hrastnika. Razkazali so nam naselje in nas peljali v sobe, nabesane z dvonadstropnimi posteljami. S Karmen sva se domenili, da bova spali skupaj. Ker je bila prvi dan nedelja, smo imeli ves dan prosto. Fantje so igrali nogomet z drugimi brigadami. Dekleta smo jih gledale ali pa smo se kako drugače zabavale.

Sprva nam je bil dnevni red tuj, kmalu pa smo se navadili nanj in na vse, kar je prišlo zraven.

Hrastniško »Obzorje«

(Nadaljevanje z 2. strani)

človek negira vsa ta zgražanja, vsa nerazumevanja nad mladimi ljudmi. Vsak mlad človek je po svoje aktiven, nekateri na političnem, drugi na kulturnem področju, tretji spet na športnem področju.

Naj končam z besedami: ti mladi ljudje, ki sestavljajo ansambel Obzorje, so z mukami in svojo lastno močjo v dobre pol leta naredili ogromno in tudi pokazali, kaj so se naučili. Toda, koliko bi lahko še bilo storjenega, če bi bilo vse to v sodelovanju in s pomočjo starejših, izkušenih.

GA

Zjutraj je bilo najtežje vstajanje. Seveda smo bili vsi zaspani. A stokanje ni nič pomagalo. Takoj smo morali oditi na jutranjo telovadbo. Po zajtrku smo se odpeljali na traso, kjer so bile že vse mladinske brigade, saj so imeli vstajanje ob pol petih.

Ko smo prišli s trase, smo bili utrujeni, a vendar nihče ni šel spat. Smo se raje igrali. Organizirali so tudi razne krožke, da je čas kar prehitro minil. Hodila sem k prvi pomoči in naredila tudi izpit. Po večerji smo imeli kulturni program. Pri njem smo se vsi trudili, da bi bil kar najbolj zabaven. Vsak dan pa smo ob himni dvigali in spuščali zastavo.

Najbolj živahen pa je bil predzadnji dan. Vsi smo bili na nogah. Menjali smo našitke in majice. Naslednji dan so nam še razdelili pohvale, potem pa smo se morali posloviti od prijateljev in Goričkega.

Te akcije ne bom nikoli pozabila. Vedno jo bom imela zapisano v srcu. Na steni pa me nanjo spominja kos podrtega drevesa, na katerem piše: Goričko 79.

Andreja Križaj, 7. a

PADEC S POSTELJE

V šoli sem se javila v brigado. Zadnji dnevi pred odhodom pionirske brigade so počasi minevali. Končno je le prišel dan, ko smo se iz Trbovelj odpeljali z avtobusom na Goričko.

Tudi v brigadi so dnevi kar prehitro minevali. V naši sobi je spalo 35 deklet. Spale smo v dvonadstropnih posteljah. Nekega dne sem počivala z Andrejo in Karmico v sobi. Pogovarjale smo se. Andreja, ki je ležala pod Karmico, jo je nenehno opozarjala: »Nehaj se premetavati po postelji! Saj se bo še podrla!« Karmi se je le zasmejala in pogledala k Andreji. Takrat je zaropotalo. Ko sem videla, kaj se je zgodilo, sem se začela smejati. Karmi je padla s svoje postelje na stol med Andrejino in mojo posteljo.

To ni bil ne prvi in ne zadnji padec Karmice iz postelje. Velikokrat sva se z Andrejo držali za trebuh, ko je bila Karmici njena postelja premalo.

Joži Ojsteršek, 7. d

KONČALI SMO Z DELOM

Letos je odšla na mladinsko delovno akcijo tudi PDB Rdeči revirji iz Zasavja. Dosegali smo lepe uspehe, tako na trasi kot v naselju. Naše glavno delo je bilo kopanje obcestnega jarka. Vendar zaostajati za drugimi nismo hoteli niti na trasi niti v naselju. To se je poznalo na naših stenskih časopisih, ki so jih vsi hvalili, z Intereskom vred. Ta je skrbel za to, da smo bili vsi obveščeni o delu na trasi, o športnih rezultatih in o vsem, kar se je dogajalo v naselju. Teh dogodkov ni bilo malo, zato je bilo pri tem potrebno veliko dela. Včasih se je zavleklo tudi do pozne noči. Interesko pa je imel ob sebi še svoje pomočnike. Vsaka brigada je imela referenta za informiranje. Predstavniki naše brigade sem bi-

la jaz. Hodila sem na sestanke, kjer sem izvedela, kaj vse morajo obsegati naši bilteni. To so bili časopisi, ki so jih sestavljali brigadirji. Pisali so o brigadirskem življenju, o njihovih doživljajih, kako se počutijo, ko so prvič v brigadi. Pri tem pa so bile tudi težave. Brigadirjev ni bilo moč takoj pripraviti za pisanje. Vsak se je po trdem delu na trasi rajši ukvarjal s športom kot pa s pisanjem spisov. Zato so spise in pesmi pisali večinoma isti brigadirji. Le proti koncu izmene se je stvar nekoliko popravila. Pri vsem tem delu so nam pomagali naši mentorji. Brez njih marsičesa ne bi bili sposobni narediti. Naše članke pa je tipkala brigadirka Darja iz Murske Sobote. Na trasi so nam pomagali starejši brigadirji, ki so ostali na Goričkem še od prejšnje izmene »3. julij«.

Ze po tem se vidi, da Hrastničani nismo kar tako. Ko smo odhajali z Goričkega, smo bili veseli, ker se bomo srečali z domačini in žalostni, ker se ločujemo od prijateljev. V brigadi smo pobrali vsa možna priznanja: udarniške značke, pohvale in drugo. Najvažnejše pa je bilo to, da smo dobili trak akcije, na katerega smo vsi zelo ponosni. Vemo, da smo dobro opravili svojo dolžnost, ki jo domovina od nas pričakuje.

Darja Hočevnar, 7. d

NOČNO ŽIVLJENJE V BRIGADI

Potekal je zadnji dan v brigadi in ker je bil zadnji, je neskončno dolgo trajal.

Končno je prišla noč in za nas zadnje lepe sanje v brigadirskih posteljah. Bili smo zelo utrujeni, zato smo bili prepričani, da bomo hitro zaspali. Obstajala pa je nevarnost, da bi nas kdo iz druge brigade namazal z zobno pasto. Zato nam je tovariš predlagal, naj postavimo stražo. Javilo se je nekaj prostovoljcev, tovariš pa je izbral sobnega starešino Maca. Matjaž in Maca sta približno opolnoči meni iz roke vzela zobno pasto, kar seveda nisem

prav nič čutil. Namazala sta vse brigadirje v naši sobi in potem je komendant odšel spat. Maco pa je vneto dežural še naprej. Ko smo se zbudili, smo drug drugega opazovali z zobno pasto na obrazu. Jezni smo se odpravili umivati. Ko smo se umili, je Firšt še vedno spal, pokrit z odejo čez glavo. Ni nam šlo v račun, da ni namazan, pa se je Fela domislil, da bi ga namazali. Ker je obraz skril, ga je pač namazal po nogah, ki so mu molele izpod odeje. To je bilo smeha na naši strani in jeze na Firštovi, ko se je le-ta zbudil!

Leon Frankovič 7. r.

ZADNI DAN V BRIGADI

Zadnji dan v brigadi smo se imeli najlepše. Tega dne je bil udarni dan, zato smo morali kar dobro prijeti za krampe in lopate. Po končanem delu smo se fantje in dekleta zabavali s polivanjem z umazano vodo. Vaščani so nam pripravili majhno pojedino. Spekli so nam razno pečivo in pripravili sokove. Paradižniki so se polivali celo s pivom. Ko smo se najedli, je po nas prišel avtobus in nas odpeljal v naselje. Po kosilu smo organizirali družabne igre. To je bilo smeha in navijanja! Vlekli so vrv, zvezani v velike vreče smo poskakovali, kdo bo hitreje prišel do cilja. Zmagovalci so za nagrado dobili 2 litra vina in salamo. Za spomin na nove prijatelje iz drugih brigad smo si menjali majice. Po večerji pa smo imeli kulturni program. V brigadi je bilo tudi nekaj zaljublencev, zato smo jih kar poročili, da ne bi bilo »greha«. Mladoporočenci so morali za slavnostno večerjo pojesti pol stroka česna in popiti neko pijačo, katere izvor pa je ostal v tajnosti. Po obrazih sodeč ni bila nič kaj prijetnega okusa. Naslednji dan smo bili vsi malo žalostni, ker se je bližala ura odhoda. Vendar pa smo izmenjali naslove in si obljubili, da se bomo prihodnje leto spet videli.

Mojca Plazar, 7. d

Na kratko

V Beogradu je bila druga seja predsedstva konference Zveze socialistične mladine Jugoslavije. V obširnem dnevnem redu so med drugim razpravljali o organizaciji in delu predsedstva ter obravnavali poslovnik o delu konference ZSMJ in poslovnik o delu predsedstva. Razpravljali so o konceptu organiziranja dela strokovnih služb pri predsedstvu in pregledali priprave na plenum CK ZKJ omladini.

Sprejeli so poročilo o realizaciji mednarodnega sodelovanja za obdobje julij—avgust in orientacijski program mednarodne aktivnosti do konca leta. Poslušali pa so tudi informacijo s posvetovanjem na temo Znanstveno raziskovalno delo študentov.

— 0 —

V začetku septembra se je na redni seji sestal medobčinski svet ZSMS revirskih občin in pripravil

politično oceno delovanja v preteklem letu, ki so jo na svojih sejah obravnavale revirske OK ZSMS.

MS ZSMS RO bo moral v naslednjem obdobju posvetiti več pozornosti dejavnosti regijskih delegatov in v skladu s vspodbudo tovariša Tita omogočiti kolektivno vodstvo in odgovornost, je poudarjeno v oceni delovanja MS ZSMS.

Mladinska organizacija je bila na nivoju regije premalo vključena v razreševanje problematike, ki zajema vse tri občine, povezovanje, posvetovanje, usklajevanje in dogovarjanje za enotne družbenopolitične akcije z drugimi DPO na nivoju regije pa mora biti še izrazitejše.

Občinske konference ZSMS so tudi potrdile predlog, da tovariš Vili ZALETEL iz Hrastnika opravlja dolžnosti predsednika MS ZSMS RO v naslednjem obdobju.